

N:o 67.

Af herr **J. Bromée**, *angående ändring i 55 och 56 §§ ut-
sökningsslagen.*

Under 1889 års riksdag väckte jag en motion, n:o 44, uti hvilken fyra af kammarens ledamöter instämde, med förslag till ändringar i 55 och 56 §§ utsökningsslagen den 10 augusti 1877, i syfte att klara, till betalning förfallna förbindelser skulle vara utmätningsgilda, ändå att betalningsskyldighet ej blifvit gäldenären ålagd, alldeles på samma sätt som 55 § föreskrifver för fordran, som enligt protokoll öfver offentlig auktion härleder sig från inrop af lösegendom och är till betalning förfallen; men lagutskottet i sitt utlåtande n:o 13 punkt 1 afstyrkte motionen. Detta utskottets utlåtande godkändes af Första Kammaren, fastän äfven der giltiga skäl för bifall till motionen anfördes, men Andra Kammaren återförvisade ärendet till utskottet för förnyad behandling. Utskottet anförde visst för sitt afstyrkande en ganska lång motivering, men som denna hufvudsakligen bestod i samma anföranden, som särskilda utskottet vid 1877 års riksdag anförde emot en §, den 54:de, i det af Kongl. Maj:t framlagda förslaget rörande införande af en viss form af förbindelserna eller s. k. exekutoriska urkunder, något som jag icke i min motion föreslagit, så har jag icke kunnat öfvertygas om obehöfligheten af den föreslagna ändringen.

De mot förslaget i Första Kammaren anförda skälen, att den form af utmätning, som redan kan ske enligt 55 § »för en viss beskrifven handling», nemligen auktionsprotokoll å försåld lösegendom, icke skulle kunna med fördel vara tillämplig på till betalning förfallna förbindelser

om dessa inrymdes och sålunda beskrefves i §:n, synes mig otroligt, och då inga olägenheter hittills försports om det sätt, hvarpå utmätning för fordran enligt auktionsprotokoll verkställes, är jag fullt öfvertygad, att några olägenheter icke heller skola uppstå, om samma enkla och billiga förfarande finge ega rum jemväl med andra fordringar. Om det, såsom motståndarne till förslaget anført, skulle i något fall visa sig vara för- enadt med svårighet att träffa gäldenären för att få hans godkännande af skulden, innan utmätningen verkställes, så eger ju sökanden i sådant fall vända sig till vederbörlig myndighet för erhållande af den dom, hvarför utmätning kan ske enligt 54 § utsökningslagen.

I min motion under förra riksdagen anförde jag, huru kostsam och besvärlig den väg är, som är utstakad för utsöknings- och utmätningssmål i allmänhet, och beder nu få åberopa denna jemte mitt yttrande till protokollet (intaget i Band. I häft. 13 sid. 19) såsom stöd för ändringen. Till ytterligare stöd och bevis för nödvändigheten af den föreslagna ändringen åberopar jag dessutom herrar Husbergs och Romans utmärkta och för den föreslagna ändringen bevisande anförande till protokollet vid frågans behandling i kamrarne förliden riksdag, den förres intaget i Band I häft. 13 sid. 20 Andra Kammarens protokoll och den senares i Band I häft. 12 sid. 13 af Första Kammarens protokoll.

Med stöd af hvad jag andragit och påvisat får jag föreslå,

att Riksdagen ville besluta följande ändringar i 55 och 56 §§ utsökningslagen, nemligen i

55 §.

För fordran, som *grundar sig på klar, till betalning förfallen förbindelse, som ock fordran* enligt protokoll öfver offentlig auktion, *hvilken* härleder sig från inrop af lösegendom och är till betalning förfallen, må ock, ändå att betalningsskyldighet ej blifvit gäldenären ålagd, utmätning ske, der gäldenären vid utmätningstillfället utan jäf erkänner skulden; dock skall utmätningssmannen, innan utmätningen verkställes, om erkännandet taga skriftligt bevis, antingen af gäldenären sjelf eller, om han ej kan skrifva eller vill beviset meddela, af två ojäfvige män.

56 §.

Vill någon erhålla utmätning enligt 55 §, skall skriftlig ansökan jemte *originalfordringsbeviset, der utmätning äskas på grund af sådant, och protokollet vid auktionen eller utdrag deraf, om utmätning skall ske på grund af dessa handlingar, till utmätningssmannen aflemnas.*

Om remiss till lagutskottet anhålles och hemställes tillika, att utskottet ville, i fall min framställning der vinner bifall, vidtaga den redaktionsförändring, som kan synas behöflig.

Stockholm den 24 januari 1890.

J. Bromée.

Häruti instämma:

J. A. Andreason.

S. M. Olsson.

Hans Andersson

i Bringåsen.

Magnus Andersson

från Elfsborgs län.

C. T. Lind

från Bohus län.

J. P. Jansson.
